

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

אור הזוהר 143 * סיון תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

דרך ישראל

לבקש ממנו דרך ישראל לנו ולטפינו
ולכל רבוינו: אין היא דרך ישראל
להקביל לנו ולטפינו: אין היא דרך ישראל

לדרכי ישראל
לבקש ממנו
דרך ישראל
ספר
דרך ישראל

מגיד לאדם ושאו מטהו. ומדריכו בדרכי ישראל וככוכב. אז יכיר את בוראו ויעברנו עבודה שלימה וכל מצוה באמונה. לתור מנוחה כי טוב זאת האר"ש כי בעמה הדת כתונה. בר ונקי ודבריו מתוקים לבעש עם הבשר אורך ימים במונה: אשר טיפחתי ורכיתי אבא זעירא קטנא דארעא תוככי **ירושלם** עיר קדשנו תוב"א אז יתלא שחוק פינו ולאכינו רינה: כאלה **ראובן בלא"ה** יבדרהם תנכב"ה אחרי בלותי היתה לי עדנה: כאשר פעלתי ועשיתי בימי חורפי שלי **תקיני הנפת** ללוצוים בעם שבו יכול אדם לתקן גפשו דחו ובשמתי ככן שיה: כן יוהני ה' להוציא לאור שאר חידושי התורה אשר הם כמוסים בעמרי יפרח כשאנוה: אכזר.

הדר אתה ראו ספר זה הנחמד רצוי ומקובל לפני כל ידעי דת ודין הנה טוב. ויצן כי אינו כמנצח הקיפו עלי אוהב וריע לחזר ולדפיסו פנים שבית אמרתי ויהי מה לזכות את הרבים מוכח טוב. והוספנו עכשו כמה דברים כאשר עיניך תחזיקה משמים כי טוב. וליתם אישים שפתי דרך בקשה להיות לי לצור ולהועיל וצם ה' החסד לתת לאיש כדרכיו והפרי מעלליו בית אל יוצאנו לעולם שאלו טוב: כדרא נס"ו:

פה **ליוורנו** יעיא

שנת ויהיו חיים לנפשך לה"ק
כדפוס השותפים

החכם כמורה"ר **אברהם יצחק קאשטילו** כר"ו
המשכיל כמורה"ר **אליעזר סערון** כר"ו

למכרה למנוח לו
למכרה למנוח לו
למכרה למנוח לו

הסכמות

הסכמת המאורות הגדולים מאירים כבריכים בי דינא רבא דק"ק ליוורנו יע"א

היא

והיה דרך ישראל וכו'... הסכמת המאורות הגדולים מאירים כבריכים בי דינא רבא דק"ק ליוורנו יע"א

דוד מלאך ישראל בכהיר בנימין פרוסי סניג זוהיה חיים מורנו סיג

הסכמות

הסכמת המאורות הגדולים מאירים כבריכים בני עיר הקדש ירושלים תוביא

ויש כקדשים קדשי שמים תורה שלימה שלמו כרה מאירת דרכים דרכי נועם וכל נתיבותיה וכו'... הסכמת המאורות הגדולים מאירים כבריכים בני עיר הקדש ירושלים תוביא

יוס טוב מררכי יוסף אביגדור יעקב שמואל אליהו צבי

הסכמות

הסכמת הרב דמופלא בניצואי קדישא כמחריר דוד פארדו גר"ו

דרך גבר בעל טהר רוח"כ מחנה'ה דמי בנפש אטומה... הסכמת הרב דמופלא בניצואי קדישא כמחריר דוד פארדו גר"ו

תיקוני הנפש קראה לנפשות... הסכמת הרב דמופלא בניצואי קדישא כמחריר דוד פארדו גר"ו

הסכמות

אזרחים אר"ם אר"ם וכו'... הסכמת הרב דמופלא בניצואי קדישא כמחריר דוד פארדו גר"ו

נ"א דוד פארדו סיג

דרך ישרה שער הנהגת הבוקר ד

פמי ותורתי תהיה מסתמרת כלכי ומתקיימ' כירי וטבורה כפי והכשירני כעה' ותקנני לעולם
 סכא והכן כליותי כשתי מעיינות הנוכעת דכרי תורה ופקח עין שכלי לראות סודות צפונות
 וסוייני לסדר תלהודי ולהפק רצוני בת"ת והורני את אשר אעשה למען אמנא דרך החיים
 והצילני מסביאות ומחכשול ומרבר שקר ותכיא על ידי יוסר אמת וכוכה ותאריך ימי בטוב
 התור' וטנתי כנעימי' לשמור ולעשות מצות וחוקים וגם בני ילכו לאור חי העולמים ומתקן
 הגאולה למען כבוד שמך הגדול הנכבד והנורא אמן ננח סלה וצר אכיר:

ואם ראם קרו ח"ו (ט"מ) כשניעור משנתו יסול ידיו ויאמר • רכש"ע עשיתי זה בלא
 כונה רק כהרהורים רעים וכמחשבות • לכן ירמ' ה' או"א מחוק ברחמיך הרבים
 פון זה ותצילני מהרהורים רעים וכיובא כהם לעולם וצר אכיר • וכשעת נטילה יכוין כאילו
 טבל במים דפתיב ארחץ כנקיון כפי • ויעלה לו כאלו טבל • (חי) וככתבי הקדש אשר
 בחזרים מצאתי כתוב זל קבלתי ממורי זל מי שימש מיטתו או קרה לו חקרה אשר לא טסור
 וסוא חולה ולא יעצור כח לטבול יעשה סדר רחיבת ידיו כסדר הוס' ויאמר נוסח תפלה זו
 קודם רחיבתו ומעלין לו כאילו טבל • וסמוכות שלו מלשון סגמרא בכרכות דקאמר ולית ליה
 למר כאלו טבל א"ל אין דכתיב ארחץ ולא כתיב ארחץ ע"ש • וזה תוארה:

לשם ימור קב"ה וברקילו ורחימו לימורא שס"ה כו"ה כימורא שלים כשם כל ישראל ארחץ
 כנקיון כפי ואסובכה את מוכחך ה' ויהי ר"מ ויהי ר"ה או"ה שתהא רחיבת ידיו
 אלה רחבת לי כאלו טבלתי במקוה טהרה של מ' סאה • ואסיה ווכה לסיות מושך
 מים מן הלוטץ הצליון החתום כיור רבתי דופתה יגדל כא כח ה' חוץ מן עזא ועזא כני אנר"ת
 וללית • וירמ' ה' א"א שבח סגולת זאת הרחיבה יהיה מהמך עלי סדת הדין והגבורה העולם
 דיו כמספר נקיון למדת לחמיה העולה רכ"ס עם הכולל כמספר ארחץ • ארחץ כנקיון כפי
 ואסובכה את מוכחך ה' • ויהי רמ' ה' או"א שבח סגולת רחיבה זו יהיו כמתקין הד' כתי דיקן
 סרמווים כפסוק ויקר' א' אלהים לנבטה אר"ץ אשר היו למאורות אלהים דיודן עם יג אותיותיו
 וה' אותיות סודו כמספר ויקרא עם הכולל • ושם אלהים כ' פשוט • ושם אלהים ג' דיודן
 עם יג אותיותיו וה' אותיות סודו כמספר יבשה • ושם אלהים ד' דאלפין כמספר אר"ץ ויאיר
 שם אלהים עלי כמלוי סהין שהוא כמנין מקום • ויעלה לפניך כאלו סבלתי במקום טהרה של מ'
 סאה • וכבן ירמ' ה' או"א שכשם שאני מספר עצמי חלמסה כן תטהר נשמת לי מעלה ככהר
 דיבור כשם ה' צור עולמים • ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו וכו' אח"כ ירחץ כנקיון
 כפיו ויכוין באותיות שם ע"כ יו"ר ה"י ויו"ה"י • כל אות ואות על כ' ידיו •
 ותחילה יערה מים על יד ימין

על יד שמאל ויכוין ג"כ באות י' פשוטה • ואח"כ יחזור ויערה על יד ימין ויכוין כו"ו של מלוי
 ה"ור • ויערה על יד שמאל ויכוין ג"כ כו"ו של מלוי ה"ור • ויחזור ויערה על יד ימין ויכוין
 כדל"ת של מלוי ה"ור • ויערה כיד שמאל ויכוין ג"כ כדל"ת דמלוי ה"ור • וכן על זה הסדר
 שאר האותיות וכמנא מערה ע"כ יד י' פעמים • ואח"כ ישוב ככראשונה ויערה על יד ימין ו'
 פעמים רבופים זו אחר זו ויכוין ה' אותיות הנו' • בכל פעם אות אחת • פעם א' י' פשוטה •
 פ"ך דמלוי ה"ור • פ"ג ד' דמלוי ה"ור • ושאר האותיות על זה הסדר • ועל זה הדרך כיד
 שמאל • ולא יסתפק כזה אפס במקום שא"ל לו כשום צד לטבול במקום • אכן מי שאעשר לו
 לטבול ויסחך על זה טועה הוא מדרך השכל דלא ראי וס כרתי זה לעשכ:

ותיקון לפנס הקרי וכפרס כיום אראה קרו ח"ו: ילמוד טרר וס' (תקונין ת' מ"ח)
בראשית תמן תריתמן שכ"ת • כגוונא דא כ' ראשית:
 כרא

דרך ישרה   שער הנהגת הבוקר

כרא שית . ואינון תרי שכתות . עליהו אתמר ושחרו בני ישראל את השכת וכו' תרו
 זמנין אדכר סכא שכת לקבל שכינתא עלאה ותתאס . לדתם תאו לדרתם . אלא זכאה איהו
 מאן דעכיד לון דירה בשכת כסתי כתי לכא ואתפני מתתן זכאר דאיהו חלול שכת . ברית
 עולם דא צדיק דשריין תרוויבו עליה . בני ישראל חנון תרין כליין נכח וסוד . בנוי דישראל
 סכא עמודא דאמצעותא . תלת שכיפי שכיפי שכיפי . אלין תלת אכהן . ענג שכת ונה"ר
 יוצא מעדן להשקות את הנ"ץ . ונהר . אית נהר ואית נהר . אית נהר דאתקרי נהר פלגיו .
 ואית נהר דאתקרי נחל קדומים . ערן עלאה עליה אתמר עין לא ראתם אלהים וולתך . האו
 נהר איהו ו' דנפיק מעדן עלאה דאיהו א' ואעבר בין אבא ואמא ואויל ה' נאות סנה ומטי ער
 צדיק שכיפי ומתתן אשקי לננתא דאיהו שכינתא תתאה זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשכת
 דאיהו לכא דלא אתקרב תמן עזיבו דטחול ובעם דמרה דאיהו נורא דנהינם . דעלה אתמר
 לא תבערו אט ככל מוטכותיכם כיום השכת . וסכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאילו אוקיר
 נורא דנהינם . ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשכת .
 ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוס ועשרה לנהש וישעה לארעא . וכנין דא אמרי מארי
 מתני' אין לוקין בשכת . דאלין מלאכות אינון השכיין לישראל לקבל מלקיות . וציאות השכת
 שתים אינון עקירה והנחה דעכיד לון בכת אחת מאן דעקר חפץ מאתרים ואנח ליה לכר
 מאתרים ומרשותים כאלו אעקר אלכא דסיי דאיהו אות ברית ואנח ליה כרשו נוכראס . מאן
 דעכיד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה ואנח לה כרשו אחרא דאיהו מרה וטחול ודא
 גרס לישראל דאתעקרו מארעא דישראל ואתגליהו בארעא נוכראס דאיהו רשות הרבים .
 זסכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדם כרשו נוכראס . שכתאלי איהו טחול חמ"ס אתתא כישא
 מרה . שכתאלי יגליה אתמר והכור רק אין בו מים עים אין כו' אלכל נחשים ועקרבים יש בו
 ואיהו דעב ונמאון ענינם והספר והטובה וקבלא . ואיהו גלותא לישראל . וצדיקין ישראל למעבר
 להם שנוי ככולא והא אוקמוס ואיהו דיבור דחול דאיהו אסור בשכת . וכר לא אשתכחת אתר
 לשריא תמן איהו כרחת בנונא דשפחה דאכרהס דאתת' בה מפני שרי בכרתי אנכי כורחת .
 טחול עלה אתמר של נעלך מעל רגליך נעל הטונף דטפה סרוחה . כי המקום אשר אשר אתה
 עומד עליו קדש הוא דא שכת . ועליה אתמר שכינתא פשטתי את כתנתי איכבה אלכשנס
 רחנתי את רגלי איכבה אטנפ' וכנין דא צריך כר נש בשכת לשנווי כלבושין כשרגא כמאכלין
 וצריך לחהוי מוסיף מחול על הקדש וכל המוסיף מוסיפין ליה נפש יתירה בשכת וכל הנורע
 גורעין ליה סהיא נפש יתירה א"ו ע"כ (ואח"כ יאמר פסוקים לו . כפ' ראשון יכוין שהטיפות
 שיצאו ממנו בין בגלגול זה בין בגלגול אחר בין בהקיץ בין בחלום והם שבוים ביד הקליפות .
 ככה קריאם וו יחורו לקדושה . וכפ' סב' יכוין כתיבת אמרת כי הם שהיתה הסכינים בגרעו'
 ח"ו כעוכו כסוד אמרת ח"ו . עתה פי' תשובתו יחזור לסיוות אמרת) :

ואת ה אל תירא עבדי יעקב ואל תתת ישראל כי הנני מוסיעך מרחוק ואת זרעך מארץ
 שכים ושכ יעקב ושקט ושאלן ואין מחריר . ג"פ . האל תמים דרכו אמרת ס'
 ברופה חנן הוא לכל החוסים בו . ג"פ . ואח"כ יאמר ג"כ טיר היחוד סוס סתיקנו הארז זל
 והוא מסונל הרבה לתקון זה . וזה תוארו :

יחיד הוא כמלכותיה . יחיד הוא כבאותיה . יחיד הוא כסתימותא דס"א עילאס . יחיד
 הוא כו' רקיעים וכל רקיע ישכח יתיה כמרומא כרתת . יחיד הוא כשעתא דנהיר
 זיוא דס"א עילאה כוא"ו תתאס יחיד הוא כסיפין דמרכבס דנהיר וזוהן לאילתא כשעתא
 דמתקברא עם כעלה . יחיד הוא כדרגא עטירית דמרכבס . יחיד הוא כבאות דאבא ואימא
 כשעתא

דרך ישרה שער הנהגת הבוקר ה

בשעתא דיתחבקון דין עם דין • יחיד הוא ברל"ת ו"או יוד לתתא יוד לעילא בין כרוביא • יחיד הוא כנהרא דנפיק מערן ואתמטיך לרל"ת יוד בשכינתא תתאה ויוד עילאה • יחיד הוא בכתפין ד"א דאינון נטיין לתרין פרנודין דאינון לעילא • יחיד הוא באחרותיה דה"א רחיוא בעולמתא שפירתא דנליא ולא גליא • יחיד הוא בתרין ותלתין רקיעים דאינון מתכסיין מכלהון • יחיד הוא בתלת מרכבות דלייב דנהורא עמיה שרי • יחיד הוא כעשרים וארבע דלובין דרליב ואדליב בה"א עלאה • יחיד הוא בתרין וחמשיין כרופים דה"א דאינון סבילין רל"ת וא"ו דלא ידעיין • יחיד הוא בשעתא דנפיק טלא מכין חוותא דאינון רחיואן ולא רחיון רחיון אינון כסופה דווד עילאה גליין ולא גליין נסעיין ולא נטליין מתכנפין בככופיא דילחון אלפין ורכבן רתיבין קדישיין תקעיין ולא חיכבין כחה דאתמר לכבתני אחותי כלה דאינון כלהון מתכסיין כגלא דרל"ת וא"ו ולא גליין ולא רחיואן ביוד ה"א חק"ק שחיה בכורסוויא יקיר' דה"א עלאה • כלאו • (הנה קריאה כאמנ' או סיא שזה כשיעור לתיקון זל ככל יוס ללמוד הסדר הזה לאסוף ולקבץ הניצוצות שנפלו בקליפה • וכפרט כיוס שדאס קרי ח"ו כריך ללמוד סדר הנו' בין קודם תפילס בין אחר תפילה :

וקודם למודו תקף אחר בככת התורה יאמר תיקון חנות כמו שנרפס כשערו ציון (ס' סכוונות) וכריך שתשכ אלל הפתח הסמוך אל המוווה שהיא סוד השכינ' פתח סעלין ותסיר חנעליך ותשאר יחף דגלים ותתעטף ראשך כאכל ותרכס כככיה כפי כחך ותקח אפר חקלה ותשים על מצחך כמקום הנחת תפילין • גם תכוף ראשך ותחכק פניך כקרקע חמס ותכוין בזה על שריפת התורה שנעשה אפר • וגם על מה שמיוס שנחרב הכית ונשרפה התורה נחמרו סודותיה ורויה כיר החיצונים • ונקרא זה גלות התורה כע"ה • (ח"ל) כי על כן כל העם תקצה חעלין את המדומע באחר ותאס להסתמר על גלות אס סכנים ועל חרבן ביתא ועל סממות היכלא אשר סיס לאש אוכלת ועל מות ישרים בחורים גם בתולות וקנים עם נערים • והן הן דכרי הווהר כפ' ויקהל ת"ח ער שסתא קכ"ה אודעופ תלת מאה ותשעין רקיעין וכטס כסו וככה על חרבן בית מקראש ואוריר תרין רמעין לנו ימא רכא וארכר לכנוהי מנו ככיה יכו' יעש • וכל הווהר מלא מענין זה חסס בארה כי ככ יכול כוכס על חרבן בית קדשנו ותפארתינו • כי ע"כ ראוי לכל בר ישראל להתעורר בצת הזאת להשתתף כנער סשכינה ומוכסח לו שרואס כשמחתה כביאת משיחנו ככ"א •

Ⓢ (מחויק כרכס) וכריך שיהא מיצר ודואב על גלות השכינה • אכל כשהוא מתפלל ולומר בתורה יהיה שחח ומ"מ אס מוריר רחעות בתפלתו היא מקובלת ביותר (ח"ל) • וכריך ליוהר טלא לכטל תיקון חנות אפי' לילה אחת שהוא מסובל להשגת הסכמה ולהשלמת הנפש והוא עדיף בעונתו תלימו' התורה כמ"ס מרן הקדוש • ואח"כ יעסוק בתורה ער אור סבוקר לתת נחת רוח אל השכינה לעלות כמעלות התפילת שחרית ואו נקרא שושכינא דמטרוניתא • ואס אינו יכול לסכול טקס כחני הלילה ישן קפעא ויעמוד לפחות חני טעה קודם עלות השחר לעסוק כתורה לחבר לילה ויוס ומעלתו רבה כמ"ס בווהר עכ"ל • ולא ילמוד או פרשת המן ועשרת הדברות וכיונא כמ"ס כסדר היום אלא ער אחר התפלה כמו שאבאר כע"ה לקמן כשער היראה יעש • וזה לשונו של מוהר"ו (ס' סכוונות) הייתי נוהג לומר בכל בוקר קודם התפלה פ' המן ועשרת הדברות וכיונא בזה כפרשיות אחרות ומנעני מורי זל טלא לחומרים • וכפרט כעשרת הדברות הזכיר לי טעמו של דבר כי הרי בימי סראשונים קבעוס כתפלה ומפני התינים טלא יאמרו שאין עוד ח"ו תורס מן השמים לא עשרת הדברו' כלבר לכן כיטלוס ומי וס יערב אל לכו לחוק התינין ולנהוג מה שכיטלו קזל כנמרא • ומיד

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של תקון מ"ח מספר תיקוני זוהר, שהוא אחד משבעים התקונים שכתב אור העולם התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בספרו.

ואלו הן המעלות לכל אדם מישראל שיקרא תקון זה מדי יום ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלה: ירום מזלו ולא יתמוטט. יצליח בכל דרכיו. לא יבוא לידי חסרון פים ועניות. כל אויביו יפלו תחתיו. לא יראה מיתת בניו. זוכה ומתקן נפשו רוחו ונשמתו. פחות הטומאה (אשר הם המקור לכל הרע ולכל הצרות והבעיות) מתרחקים ממנו. יציל ממקרה לא טהור. מועיל מאד לתקן את עוון פגם הברית, ובפרט באותו היום. לא יחלה במחלת הנפילה. יזכה ליראת שמים. יזכה לאריכות ימים ושנים. יזכה לעולם הבא.

לזן פכת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, באלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דילה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול, חמ"ה אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ואיהו רעב וצמאון וקינה והספד וחשוכא וקבלא, ואיהי גלותא לישראל. וצריכין ישראל למעבד לה שנוי בכלא והא אוקמונה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסור בשבת, וכד לא אשפחת אתר לשריא תמן, איהי ברכת, בגוונא דשפחה דאברהם דאתמר בה מפני שרי גברתי אנכי ברכת. טחול עליה אתמר של נעליה מעל רגליה, נעל מטונף דטפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, דא שבת, ועליה אמרת שכינתא פשטתי את בתנתי איכבה אלפשנה, רחצתי את רגלי איכבה אטנפם, וכגין דא צריך בר נש בשבת לשנויי בלבושין בשרנא במאכלין, וצריך למחוי מוסף מחול על הקדש, וכל המוסף מוספין ליה נפש יתירה בשבת. וכל הגורע גורעים לו אותה נפש יתירה חס ושלום, וכל המוסף מוספים לו נפש יתירה בשבת.

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(דברים מו, כו) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעה מרחוק ואת ירעה מארץ שכנים (כון שכל הנשמות השבוים בטומאה, תחרי לקדושה), ושב יעקב וישקט וישאנן ואין מתרדי: (תהלים יח, לא) האל תמים דרכו אמרת (כון שהקללה ה-מארת שגורמה בעוונותיו, תהפך למארת) ה' צדיקה מגן הוא לכל החסידים בו:

בראשי"ת, תמן תר"י תמן שב"ת, בגוונא דא בראשי"ת ב"רא שתי": ואינון תרי שבתות, עלייהו אתמר ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת וגומר, תרין ומנין ארפיר הכא שבת, לקבל שכינתא עלאה ותתאה, לדרתם מאי לדרתם, אלא זכאה איהו מאן דעביד לזן דירה בשבת בתרי בתי לבא, ואתפני מתמן יצר הרע דאיהו חלול שבת, ברית עולם דא צדיק, דשריין תרנייהו עליה, חד לאמלאה ליה וחד לאתמליא מיניה. בני ישראל אינון תרין בליין נצח והוד, בגוי דישראל סבא עמונא דאמצעייתא, תלת שביעי שביעי שביעי אליו תלת אבהו, ענג שבת ונ"הר יוצא מעד"ן להשקות את הג"ן, ונחה, אית נחה ואית נחה, אית נחה דאתקרי נחה פלגין, ואית נחה דאתקרי נחל קדומים, עדן עלאה עליה אתמר עין לא ראתה אלהים וזולתה, האי נחה איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואעבר בין אבא ואימא, ואויל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקי לגנתא דאיהי שכינתא תתאה. זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול, וכעס דמרה דאיהו נורא דניהנם, דעלה אתמר לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דבעים פאלו אוקיר נורא דניהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, וכגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות. וציאות השבת שתיים. אינון עקירה והנחה, דעביד